

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aen-Merckingen Van Den Eerw. P. Cornelius Hazart,
Priester der Societeyt Jesv.**

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1662

§. VII. Sevenste soorte vande handel der oude Ketteren.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71393)

§. VII.

Sevenste soorte vande handel der oude
Ketteren.

Hier van sal ons gheruyghentisse gheben den H. Augustinus, den welcken op verscheyden plaetsen/ de Donatisten namelijk deursijcht/ om dat sy haer bande Kercke hadden afghescheyden/ ter oorzake van het quaet leven/ soo sy seyden/ van sommige Bisschoppen / ofte Geestelijcke oversten / meynende dat daer de ware leere niet en kost wesen/ daer de successie niet soodanighe Oversten wiert onderzoken.

Sy beschuldichden seght Augustinus *lib. de unico Bapt. cap. 16.* de Pausen Melchiades, Marcellinus, Marcellus, ende Sylvester dat sy de schrifture hadden verbalscht/ ende wterooch gheoffert aen d'afgoden/ t'welck Augustinus toont niet anders te sijn als leughen/ en valscheyt.

Is dit niet puer het selve/ dat onse Pleu-ghe reformeerde gheduerck roepen / wanneer sy veele Pausen van Roomen uytshilderen als Cooveraers/ goddeloose etc?

Wat seght Augustinus hier op? hoozt hem eerst spreken *Ep. 166* Den hemelschen Meester, seyt hy/ heeft het volck willen gherust stellen, oock aengaende de quade Oversten, op dat om haren t' wille den Stoel van de salighe leeringhe niet en soude verlaten werden, in den welcken oock de quaede ghedwonghen worden, goet te segghen. Want t' en is het hare niet dat sy segghen, maer tis Godts segghen, die in den Stoe! der echnicheyt heeft ghestelt de leere der Waerheyt. Daarom heeft de Waerheyt vande oversten die quaet doen, ende het goet segghen, gheseyt; Doet, t'ghene sy segghen, maer en doet niet t'ghene sy doen: Want sy segghen, ende en doen t' niet: Hy en soude niet segghen, en wil niet doen, dat sy doen,

Over-een-komste der Ghereformeerde, &c. 395
doen, ten waer dat de quaden openbaer waren, die sy
doen. En laet ons dan om de quade niet gaen tot eenen
quaden t'wee-dracht.

Hoozt nu wat desen selven Out-bader seyt Ep.
165. Indien men, seyt hy/ wil considereren d. orden der
Bisschoppen, die aen malkanderen sijn ghelucedeert,
men kunnen niet sekerder noch saligher onse rekeninge
maken als van Petrus selve, aen den welcken, als wesende
de figure der Kercke, de Heere gheseyt heeft: op desen
steen sal ick mijn Kercke bouwen ende de poorten der
hellen en sullen haer niet overwinnen: Want aen Petrus
is Linus ghesuccedeert, aen Linus, Clemens, aen Cle-
mens, Anaclerus, aen Anaclerus, Euaristus aen Euaristus,
Alexander, aen Alexander, Sixtus, (nae dese stelt Augu-
stinus, noch een en dertich Pausen komende tot
Anastasium toe/ die t'sijnen tyde sat in den stoel
van Roomen) dan seyt hy boozder: In dese orden
van successie en wort niet een Bisschop ghevonden,
die Donatist zy gheweest: Ende of schoon in die orden
der Bisschoppen, de welcke van Petro af hetrocken
wort, tot Anastasius toe, die nu op den selven stoel sit,
eenighen verrader op die tijden waer inghekropen, ten
soude gheen preudicie gheven aen de Kercke, ende on-
nossele Caristenen, aen de welcke de Heere voorliende,
vande quade Oversten seght: Doet t'gene sy segghen,
maer en doet niet, t'gene sy doen, want sy segghen, ende
en doe t'niet, op dat de geloovige vaste hope hebben, die
niet in een mensch, maer in de Heere ghestelt zijnde, door
gheen tempeest van heyligh-schendighe scheuringe ver-
st. oyt werde.

Dit selve altemael / t'welck Augustinus heeft
gheseyt aen de oude ketterz / om haer te weder-
legghen/segghen wy mede aen onse Nieuw-Ghe-
reformeerde, namelijk oock/ datter in de successie
vande Pausen van Roomen, niet een is gheweest/
die het heeft ghehouden met hare leerlinge. Geen
Mennisten, gheen Lutheranen, gheen Arminianen,
gheen Ghereformeerde, of Calvinisten.